

POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krystyna Bednarczyk

w sprawie z wniosku H. Ś.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych - Oddziałowi w S.

o prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 7 stycznia 2005 r.,

na skutek kasacji organu rentowego od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S.

z dnia 30 czerwca 2004 r., sygn. akt IV Ua .../04,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł kasację od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S. z dnia 30 czerwca 2004 r. IV Ua .../04 w sprawie z wniosku H.Ś. o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy. Kasację oparł na obu podstawach wymienionych w art. 393¹ k.p.c. a jako okoliczność uzasadniającą jej rozpoznanie wskazał występujące rozbieżności w orzecznictwie sądów na tle stosowania art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673) oraz oczywiste naruszenie prawa.

Oceniając podstawy uzasadniające przyjęcie kasacji do rozpoznania lub odmowę takiego przyjęcia Sąd Najwyższy zważył, co następuje. Zgodnie z art. 393 § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy może odmówić

przyjęcia kasacji do rozpoznania jeżeli w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów albo kasacja jest oczywiście bezzasadna. Powyższego przepisu nie stosuje się z mocy § 2, jeżeli zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo albo gdy zachodzi nieważność postępowania. Z przedstawionych w kasacji okoliczności nie można wyciągnąć wniosku, że istnieje potrzeba wykładni powołanego przepisu prawa materialnego. Nie wskazuje się bowiem żadnych wątpliwości w interpretacji przepisu, które należałoby wyjaśnić. Powoływanie się na rozbieżności w orzecznictwie sądów bez przytoczenia sprzecznych orzeczeń nie uzasadnia potrzeby wykładni prawa.

Oczywiste naruszenie prawa jest przeszkodą do odmowy przyjęcia kasacji jeżeli naruszenie takie nastąpiło. Przy przedstawianiu okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji muszą być wskazane uchybienia stanowiące oczywiste naruszenie prawa. O oczywistym naruszeniu prawa można mówić wówczas, gdy błąd w zastosowaniu prawa lub jego wykładni jest wyraźny i dostrzegalny bez konieczności dokonania głębszej analizy. Tego rodzaju błędu wnoszący kasację nie wskazuje, a zatem przepis art. 393 § 2 k.p.c. nie daje podstawy do przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 393 § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia kasacji do rozpoznania.